

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoE/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203772
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614203772.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci exekučného konania oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: M. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom L. M., U. XXX, pre vymoženie pohľadávky 157,13 eur s príslušenstvom, vykonávaného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu K., J. XX, pod sp.zn. Ex 7905/14, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 7. júla 2014 č.k. 6Er/514/2014-12, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 22.2.2014 (Ex 7905/14).

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného súd prvého stupňa konštatoval, že právny zástupca oprávnenej spísal 22.2.2014 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým do zápisnice návrh na vykonanie exekúcie, čím sa začalo exekučné konanie pod sp.zn. Ex 7905/14 na vymoženie pohľadávky 157,13 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok zo dňa 11. 7.2012 sp.zn. SR 02733/12, ktorý vydal JUDr. Michal Rašla, rozhodca Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného obchodnou spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Bratislava, Karloveské rameno 8, IČO: 35 922 761.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd konštatoval, že oprávnený podal dňa 5.12.2012 na exekútorský úrad vyššie uvedeného súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom bankovej asociácie, so sídlom v Bratislave, Komora pre rozhodovanie sporov z iných obchodno-právnych alebo občianskoprávných vzťahov v zastúpení rozhodcom JUDr. Janou Kováčikovou, sp.zn. II/2011-5015 zo dňa 9.5.2012. K návrhu oprávnený priložil ako prílohu originál vyššie uvedeného rozhodcovského rozhodnutia. S exekučným titulom bola doručená aj fotokópia úverovej zmluvy uzavretej dňa 9.3.2005 medzi predchodcom oprávneného a povinným spolu s obchodnými podmienkami právneho predchodcu oprávneného.

Okresný súd pri právnom posúdení vychádzal z ust. § 251 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, ďalej z ust. § 45 ods. 1 písm. b), c) a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a napokon z ust. § 2 písm. a), b) i § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom pri podpise zmluvy a nakoniec aj zo Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach

v spotrebiteľských zmluvách, ktoré právne normy zároveň citoval v písomnom vyhotovení uznesenia prvostupňového súdu. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie podrobne a výstižne odôvodnil.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal oprávnený odvolanie, v ktorom namietal právny záver súdu prvého stupňa a žiadal odvolací súd, aby uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si odvolateľ (oprávnený) uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. V podrobných dôvodoch podaného odvolania okrem iného uviedol, že podľa jeho názoru súd v prejednávanej veci prekročil rámec svoje preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a ďalej vysvetľuje, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu v uvedenom smere a cituje z judikatúry niektorých iných súdov.

Povinná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní v rámci odvolacieho konania uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

Odvolací súd odôvodňuje svoje potvrdzujúce rozhodnutie v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. len tým, že konštatuje správnosť odôvodnenia uznesenia okresného súdu, jeho zrozumiteľnosť a výstižnosť a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa. Odvolateľ vo svojom odvolaní neuvádzal také argumenty, ktoré by spochybnili právny záver prvostupňového a odvolacieho súdu, jednoznačne boli citované ustanovenia právnych noriem, z ktorých súdy vychádzali pri právnom posúdení tejto exekučnej veci, keď navyš v obdobných veciach už bolo publikované veľké množstvo verejne dostupnej judikatúry. Odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. dopĺňa len toľko, vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 21.03.2012 č. k. 6Cdo/1/2012, ktoré je prelomovým rozhodnutím, kde najvyšší súd judikoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy, alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Neprijateľná rozhodcovská doložka je vždy dôvodom na odmietnutie vykonania exekúcie, a to aj v štádiu poverovania súdneho exekútora na výkon exekúcie. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť platnosť rozhodcovskej zmluvy, je exekučný súd povinný skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

Odvolací súd navyš v súlade s názorom prvostupňového súdu a ustálenou judikatúrou konštatuje, že hoci zákon č. 483/2001 Z.z. znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ust. § 93b ukladal bankám - teda aj právnenému predchodcovi oprávneného povinnosť ponúknuť (nie nanútiť - pozn. súdu) svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, v zmysle tejto právnej úpravy klient nebol povinný tento návrh rozhodcovskej zmluvy predložený bankou prijať.

Uvedené ustanovenie však nijako nezbavovalo právneho predchodcu oprávneného povinnosti povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ právny predchodca oprávneného takto nepostupoval, resp. takýto postup nebol oprávneným doložený listinami pripojenými k návrhu na exekúciu, jedná sa o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená. V danom prípade rozhodcovská doložka, ako už bolo vyššie konštatované

bola súčasťou všeobecných podmienok a ich podstatou je, že sa v rámci kontraktácie nemenia, že sú všeobecné a buď záujemca o službu tieto prijme alebo zmluva nevznikne. Je zrejmé, že spotrebiteľ je tak, čo do vyjednávacej pozície, ako aj do informovanosti v nevýhodnejšom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro - 168/05 bod. 25-28, uznesenie Pohotovosť C-76/10 bod 37 a iné).

Ustanovenie § 45 ZoRK je výnimkou z materiálnej stránky právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Tento v sebe zahŕňa prieskumný inštitút a umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekučné konanie ohľadom nároku priznaného rozhodcovským rozsudkom, ak tento vykazuje niektorú z väd uvedenú v citovanom ustanovení. V zmysle tohto ustanovenia exekučný súd je oprávnený posudzovať rozhodcovský rozsudok tak, ako keby právoplatný nebol a dáva mu právo posudzovať ho z hľadísk uvedených v ust. § 45 ZoRK.

Európska komisia vo svojich pripomienkach v právnej veci vedenej pred Súdny dvorom Európskej únie C-76/10 POHOTOVOSŤ/Korčkovská uviedla: „z toho vyplýva, že v prejednávanej veci sa nezdá, že by bolo problematické uplatnenie zásady res iudicata, keďže právo, dokonca povinnosť vnútroštátnych súdov zastaviť nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu zakotvuje už vnútroštátne právo. Riešenie, ktoré si vnútroštátny zákonodarca zvolil v rámci procesnej autonómie členských štátov, sa zdá byť v súlade s cieľom smernice 93/13/EHS zabezpečiť, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách nezaväzovali spotrebiteľov. Pokiaľ ide o zásadu efektivity, t.j. o požiadavku, aby vnútroštátne procesné predpisy neznemožnili alebo nesťažili nadmerne výkon práv uznaných právom Únie, zdá sa, že pokiaľ sa ust. § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní uplatňuje aj na prípady, keď požadované plnenie je v rozpore s právom Únie, povinnosť vnútroštátneho súdu zastaviť exekučné konanie bez návrhu (ex offico) predstavuje dostatočné zabezpečenie uplatnenia tejto zásady" (čl. 32,33).

Prvostupňový súd správne považoval výkon práv oprávneného podľa predmetnej rozhodcovskej doložky za nezlučiteľný s dobrými mravmi a normami na ochranu spotrebiteľa a považoval za dôvodné aplikovať ust. § 45 ZRK. Tým bude dosiahnuté, že povinný ako spotrebiteľ nebude viazaný neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve. Pri závere o neprijateľnosti zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky, ak by sa mal podľa nej vydaný rozhodcovský rozsudok vykonať na návrh dodávateľa, bolo by dôvodné exekučné konanie zastaviť, pretože pri nekalej povahe rozhodcovskej doložky nie je možné v takomto prípade rozdeliť exekúciu na dovolenú a nedovolenú podľa práva Európskej únie. Na rozdiel od iných zmluvných podmienok, nekalá povaha rozhodcovskej doložky dopadá na celé exekučné konanie vyvolané oprávneným. Teda na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, ktorá bránila tomu, aby na základe nej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý by mohol byť exekučným titulom. Preto odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.